

ת"פ 2061/04/15 - מדינת ישראל נגד ת כ

בית משפט השלום בראשון לציון

29 דצמבר 2015

ת"פ 2061-04-15

ת"פ 37726-10-14

ת"פ 12263-09-15

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשמת
ת כ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשמת וב"כ עו"ד הגר אמר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המחלוקת בין הצדדים ידועה זה מכבר שכן קיימות שתי דעות שבאו לידי ביטוי בפסיקת בתי המשפט האחת שבנסיבות של אי כשירות מהותית ודיונית אזי יורה בית המשפט על זיכוי הנאשם על פי הלכת "וחנון". דעה אחרת אומרת שבנסיבות אלה יורה בית המשפט על הפסקת ההליכים.

ככל שאני בוחן שתי הדעות הללו אני הולך אחר פסיקת בית המשפט המחוזי מרכז

בע"פ 20663-04-15 לפיו קבע בית המשפט שבנסיבות הנ"ל יורה בית המשפט על הפסקת ההליכים.

לא מצאתי להכביר מילים באשר למחלוקת המשפטית. די באשר קבעתי לעיל.

לנוכח הצהרת ב"כ הנאשמת כי קיימות ראיות לכאורה בביצוע עבירות שבכתבי האישום המתוקנים הריני מורה על הפסקת ההליכים בתיקים המפורטים בכותרת.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום. #3#<

עמוד 1

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ו, 29/12/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בניגוד לטיעוני הצדדים מצאתי לקצר בעניין זה. המחלוקת בעניין הנדון ידועה ואין צורך לחזור על פסקי הדין השונים הקובעים דעות שונות והפוכות. ככל שאני בוחן השאלה המשפטית שלפני, אני סבור שהעקרון כי תקופת הטיפול, או האישפוז המירבית תהיה עד לזו הקבועה כעונש בחוק.

ממילא בסמכות הפסיכיאטר המחוזי או הוועדה על פי החוק לשחרר הנאשם קודם לתקופה המירבית. די אם אזכיר מקרה אחת מיני רבים שבהם תוך הדיון והשאלה שבמחלוקת האם מדובר בתקופה מירבית או על פי שיקול דעת בית המשפט יתברר למתדיינים כי הנאשם שוחרר מאישפוז. לפיכך מה נפקא מינא תקופת אישפוז או טיפול מירבי שהרי הכל בסופו של יום נתון לשיקול דעת רפואי - פסיכיאטרי.

במקרה דנן לא מצאתי לערוך חישוב אריתמטי של תקופות המאסר המצטברות בגין העבירות שביצעה הנאשמת אלא אלך אחר התקופה הארוכה ואני קובע כי תקופת הטיפול המרפאתי הכפוי תהיה עד 4 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ו, 29/12/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידיפעתמינאי